

Transskription af:

Obscuritas

3:1 Maner ham under en kælderlem i stuegulvet: Da Thit Jensens mand rendte med veninden

Vært og tilrettelægger: Louise Lindblad

Medvirkende: Mette Byriel-Thygesen, museumsinspektør, Nationalmuseet, Jens Johansen, formand for Spiritismens Trossamfund, og Poul Grinder-Hansen, fortæller

Redaktør: Rikke Caroline Carlsen

Fortæller: På sit stuegulv tegner Thit Jensen en firkant med hvidt kridt. Det skal forestille en kælderlem. Lemmen er låst med en stor tegnet hængelås. Den lille krølhårede kvinde tramper rundt på gulvet i lejligheden i København. Hun bander og svovler, så spytet flyver. Din charlatan, råber hun, mens hun kigger ned og forestiller sig, at eksmanden Gustav Fenger sidder til fange under gulvbrædderne.

Louise Lindblad: Er der noget, der kan drive os ud på vanvittighedens rand, så er det kærlighed. Og det er lige herude, hvor de dybeste længsler og mørkeste besættelser bor, at jeg, Louise Lindblad, i denne her sæson vil fortælle danmarkshistoriens mørke og obskure kærlighedshistorier.

...

Så, Mette, hvis du starter med at tage et stykke hvidt kridt...

...

Vi begynder med historien om Thit Jensen. Måske kender du hende som forfatter og kvindeforkæmper, men i det her afsnit skal jeg sammen med kulturhistoriker Mette Byriel-Thygesen lære spiritisten og mediet Thit Jensen bedre at kende.

Mette Byriel-Thygesen: Jeg har det så underligt i kroppen. Det er sådan lidt en ud af kroppen oplevelse, ikke? Fordi man er sådan, er det noget der er sket eller noget jeg har drømt? Hvad er det?

Louise Lindblad: Senere besøger vi Spiritismens Trossamfund.

Lydklip: Kære åndevenner... Er du færdig? Siger du farvel? Mig? Nej, Walter. Jeg prøver bare lige at tale højt, fordi jeg kan ikke rigtig. [Ah, jeg kan sige hvad jeg vil]...

Louise Lindblad: Men først skal vi tilbage til året 1918. Året hvor Thit får sit hjerte knust, og hvor den bristede kærlighed måske driver hende netop derud, hvor hadet, mørket og okkulte kræfter har de bedste vilkår. Velkommen til Obscritas.

Mette Byriel-Thygesen: Og så prøver [hun hernede] at tegne en kælderlem. Jeg laver den firkantet og firkantet. Den bliver altså så stor, at der godt kunne komme en voksen mandsperson ned i den her kælder. Når hun har lavet firkanten, så forestiller jeg mig, at der bliver lavet et håndtag, så man kan åbne kældervejgen, men der bliver også sat en hængelås på med et nøglehul og der er ikke nogen nøgle i, så den her lem, den er altså låst. Hernede, der forestiller hun sig så, at hendes mand, måske er han eksmand på det her tidspunkt, han simpelthen er spærret inde, og så går hun måske også ligesom og forbander ham lidt, bander og svovler i den her lejlighed.

Louise Lindblad: Tror du, hun går rundt om den?

Mette Byriel-Thygesen: Jeg tror, hun går rundt om kældervejgen. Jeg tror måske også, at hun går ovenpå den, og jeg tror, hun skælder og smælder. Jeg tror, hun er rigtig vred.

Louise Lindblad: Hvad kunne du forestille dig, at hun går og siger.

Mette Byriel-Thygesen: Ja, hvis man tænker på det tidspunkt, så kunne det være sådan noget: "Gustav, din charlatan. Hvordan kunne du byde mig det? Efter alle de år, hvor jeg også har forsørget dig og givet dig plads til din kunst? Og så lige med hende kunne du ikke have valgt en med lidt mere klasse?!".

Louise Lindblad: Thit Jensen, hun er vred. Hun er meget vred. Hvorfor er hun så vred?

Mette Byriel-Thygesen: Thit Jensen, hun er ekstremt vred, fordi hun har oplevet, at hendes mand har været hende utro med en af hendes nære veninder. Så hun er ekstremt, tror jeg, sur. Jeg tror, hun føler sig forrådt, og jeg tror også at hun i virkeligheden kan se nogen anden udvej end at de skal gå fra hinanden.

Louise Lindblad: Thit Jensen og Gustav Fenger bliver skilt i 1918 efter seks års ægteskab. Den sjette juni samme år skriver hun i sin dagbog: "Så ringe en pjalt er jeg altså, at jeg ikke kan tage

konsekvensen af min fornædelse og gå min vej, men må lade mig endnu dybere fornædret. Jeg kan ikke holde denne beherskelse ud. Der koger et raseri inde i mig, en fortvivlelse, jeg ikke kan beherske. Jeg må hævne mig, hvis jeg skal have ro." Hadet er flyttet ind i Thit, men inden vi dykker ned i det had og for at forstå hadet, så skal vi 10 år tilbage i tiden. For at høre om det, det hele udspringer af, nemlig kærligheden.

Mette Byriel-Thygesen: Thit Jensen har lige i starten 1900-tallet fået udgivet sin første bog, og den bliver egentlig sådan okay godt taget imod. Hun er på det her tidspunkt ikke specielt kendt endnu, og det er altså først omkring cirka tyve år senere, at hun begynder at virkelig blive kendt og få en del medieomtale. Så forholdsvis ukendt. Hun er jo en pige, der kommer fra Farsø og flytter til København.

Louise Lindblad: I København møder Thit Gustav. Hun er toogtrediven år og forfatter. Han er elleve år yngre og kunstmaler. Hun bliver meget betaget og meget forelsket i den unge Gustav. Den 16. juni 1908 skriver Thit i sin dagbog: "Her i dagbogen ligger jeg en firkløver, som min ven Fenger har givet mig. Jeg er forelsket i Fenger, og jeg drev det til at finde, hvad jeg aldrig har fundet før. Hele to firkløvere til ham. Det er lykken."

Mette Byriel-Thygesen: De forelsker sig, og de bliver gift med hinanden. Og hvad man skal tro ud fra Thits dagbog, så er det et ægteskab, der selvfølgelig har op og nedture. Men hun er meget, meget glad og meget begejstret for Gustav. På det her tidspunkt er det jo ikke sikkert, at man har et kærlighedsfyldt ægteskab, men jeg synes faktisk, at ud fra de beskrivelser Thit hun giver at det virker som om, at hun faktisk er meget, meget glad for ham.

Louise Lindblad: Den fjerde februar, skriver Thit: "Jeg skriver ellers ikke mere dagbog. Jeg har Gusse til ægtemand og fortrolige. Jeg er hjemme for tiden for at skrive bog, der alt synes at være ved at gå i stykker for mig. Litterært kun, Gudskelov. Gusse er min lykke."

Mette Byriel-Thygesen: Jeg tænker i hvert fald også ud fra dette citat i dagbogen virkelig viser, at hun har været forelsket i ham. Det lyder næsten lidt som om at han måske er det faste anker? Man kan også sige Thit Jensen er også en, der kæmper for at komme ind på den litterære scene. Den er jo forbeholdt mænd på det her tidspunkt. Thit Jensen er sådan en der også skiller vandene. Folk kan ikke tage hende seriøst. Senere kæmper hun også med dårlige anmeldelser, så måske har Thit Jensen også brug for lidt et fast holdepunkt og en klippe i sit liv, og det tror jeg, hun finder i ægtemanden.

Louise Lindblad: Men man kan næsten læse det som om, at den her kærlighed, hun har til ham, går lidt ud over hendes litterære liv.

Mette Byriel-Thygesen: En af de temaer, Thit Jensen i hvert fald behandler gennem sit forfatterskab, det er jo også det her med, at det er ekstremt svært gennem 1900-tallet og særligt

den første del for kvinder og forene det at have et kærlighedsliv, et ægteskab og faktisk også at have en karriere. Det er et tema, hun bliver ved med ligesom og kredser om i sit forfatterskab. Og mon ikke også, at hun har det i forhold til, at hun føler det lidt fra sit eget liv?

Louise Lindblad: Nu står jeg og kigger ned på denne her kælderlem, du har tegnet, Mette, og jeg prøver at sætte mig ind i Thit Jensens tankegang og forstå hvorfor, af alle ting man kan gøre i vrede eller frustration, hvorfor denne her kælderlem på stuegulvet derhjemme?

Mette Byriel-Thygesen: Det er jo et rigtigt godt spørgsmål, og bare vi havde Thit Jensen til at svare på det. Men jeg tror også, at svaret skal findes lidt i at Thit Jensen er ikke som alle andre. Hun er alternativ. Hun er mærkværdig. Hun gør sådan lidt specielle ting. Hun har også det her temperament, og jeg tror på rigtig mange måder er det jo også en måde, man kan fastholde ham i sit hjem på, med ligesom at have kontrollen over det, han laver. Og Man kan sikre sig, at han ikke laver unoder, når han er låst væk bag kælderlemmen.

Louise Lindblad: Så det overrasker ikke dig så meget? Altså det stemmer godt overens med den personlighed, som hun var?

Mette Byriel-Thygesen: Jeg synes, det stemmer rigtigt godt overens med det indtryk, man har fået af Thit Jensen som person. I virkeligheden både med hendes temperament, hendes lidt sådanne spidsfindigheder, hendes... De lidt anderledes måder hun agerer på også i forhold til datiden.

Louise Lindblad: Den 27. marts, og omkring fem år efter, at Thit tegnede en kælderlem på sit stuegulv, skriver hun noget i sin dagbog, som jeg tilfældigt faldt over, men som rumsterer i mine tanker: "I en kvindesjæl sidder styrken til hadet og til kærligheden større end hos mænd. Det faktum synes vore europæiske mænd at være nået til en forståelse af, men at følgen deraf må blive, at kvinden også har en større sum at sætte ind, når det gælder hendes had eller hendes kærlighed, at hun er nærmere til at sætte sin vilje ind i hvid eller sort magi, det tror han i sin dumhed aldrig på". Jeg kan ikke lade mig tænke om denne her kælderlem kan have en kobling til noget overnaturligt, nogle mørke kræfter hun prøver at sende af sted mod Gustav. Hvad tænker du?

Mette Byriel-Thygesen: Jeg tænker godt at dette her, det kunne have en eller anden form for... Der kunne godt være en højere mening med at man laver denne her kælderlem. Vi ved jo også at Thit Jensen hun også tror på sådan mere alternative metoder og spirituelle ting, så mon ikke også kælderlemmen er lidt et led i på en af måder at få hævn?

Louise Lindblad: Hun var spiritist og det fylder også en stor del af hendes forfatterskab.

Mette Byriel-Thygesen: Det fylder en ret stor del af ens forfatterskab, og det der, også meget atypisk for tiden, er, at Thit Jensen er faktisk vokset op i et hjem, hvor begge forældre er ateister og altså også spiritister. Det har været forholdsvis tidligt, især også i Farsø, hvor hun kommer fra. Der har ikke været så mange spiritister på det her tidspunkt, og ret hurtigt begynder Thit Jensen, altså også allerede som barn faktisk, at både tro på og også oplevelser med sådan noget som afdødekontakt.

Louise Lindblad: Ja, fordi Thit hun var, hun var det, man kalder menneskeligt eller fysisk medie. Der er nogle beskrivelser af, at hun fortæller om, at der på dette tidspunkt i København, i de københavnske lejligheder, foregår de her spirituelle seancer, hvor at hun altså er fysisk medie, altså hende som ånderne taler igennem, de afdøde taler igennem.

Mette Byriel-Thygesen: Ja, og der er altså flere eksempler også på, at Thit selv siger, at hun... Blandt andet besøger hun på et tidspunkt sin søsters grav, og der skulle komme en bonde forbi. Hun skulle også have haft besøg af sin afdøde søster og faktisk også flere sådanne historiske personer, bl.a. Margrethe den første. Så det er jo ret specielt, det, der foregår i dansens liv, og jo også det her med, at hun jo fuldt ud tror på reinkarnation.

Louise Lindblad: Jeg kender Thit Jensen som denne her forfatter og kvinde forkæmper. Jeg kendte ikke til denne her side af hende, og jeg er vildt nysgerrig på det her med, at hun var menneskeligt medie. Så jeg har arrangeret, at vi skal op på tredje sal heroppe, hvor at Jens Johansen bor, som er formand for Spiritismen Trossamfund, og som ligesom Thit var for 100 år siden, er menneskeligt medie. Jeg ved ikke, hvor meget du kender til det at være et menneskeligt medie.

Mette Byriel-Thygesen: Utroligt lidt, så jeg var meget, meget nysgerrig og lidt spændt. Og lidt nervøs også faktisk.

Louise Lindblad: Det er ret spændende.

Lydklip: Kom indenfor

Louise Lindblad: Tak. Jens, tak fordi at vi må komme herop i dit hjem, og at du vil hjælpe os med at blive klogere på den her side af Thit. Jens, du er jo, ligesom Thit var for godt og vel hundrede år siden, et menneskeligt medie. Hvad vil det sige at være et fysisk eller et menneskeligt medie?

Jens: Det vil sige at man er født med en evne, som kan optrænes, lidt som en åndelig muskel, for at kunne mediere, altså stå imellem den åndelige verden og den jordiske verden. Den jordiske verden har nogle lavere frekvenser, end den åndelige verden har, og derfor skal man have nogle

iboende evner, som gør, at man kan stille sig til rådighed og fungere som sådan en mellemstation. Og at Thit og jeg har de samme evner, ikke helt. Hun havde nogle andre evner, og vi medier, som der jo er mange af, har forskellige evner, som kan blive udviklet.

Louise Lindblad: Hvor adskiller jeres evner sig fra hinanden?

Lydklip: Thits evner var, at hun var skrivemedie, og det vil sige, at en ånd kan tage over kontrollen af hendes arm og hendes hånd. Det er en form for... Man skal betragte det lidt som en lammelse, der sker, så man ikke har nogen kontrol over sin arm og sin hånd. Så i... Nu er jeg ikke helt klar over, fordi jeg kan ikke se, at det står beskrevet sådan om hendes evner, om hun har kunne sidde og tale med andre mennesker, mens ånden har brugt hendes arm og skrevet hvad end ånden nu har skulle skrive. Men det er sådan noget af det typiske for skrivemedier. Det er, at de ville godt kunne sidde og konversere eller lave andet, mens den åndelige kontrol er i gang med at bruge armen og så skrive det ned, der skal skrives. Den evne har jeg ikke. Jeg har nogle andre evner, og som vi har arbejdet med. Jeg har arbejdet med i vores fysiske cirkel igennem 13 år, som blandt andet består i, at ånderne skal kunne vise sig rent fysisk ved hjælp af noget kemisk stof, der hedder ektoplasma. Det åndelige kemi, der skal bruges for ånder til at skabe fysisk masse på jorden, så det er synligt eller hørbart eller mærkbart for os.

Louise Lindblad: Thit Jensens særlige forbindelse til befolkningen i ånde verdenen kan man tro på eller ryste på hovedet af. Men uanset hvad giver det et godt billede af, hvor åbensindet en person hun må have været. Hun søgte efter forklaringer i spiritistiske seancer.

...

Jeg er vildt nysgerrig på... Jeg har aldrig været til en seance, som du beskriver. Altså vil du prøve, Jens, at tage os med igennem, hvordan den kunne se ud? Altså, hvad er det... Hvad er det der bliver... Det foregår her i lejigheden, er det ikke rigtigt?

Jens: Jo, det er rigtigt. Hos os gør det. Og det gør det ofte, at fysiske seancer foregår hjemme i folks eget hjem. Der er en behagelig stemning, og der er nogle... Det er et lidt særligt set-up... Der er nogle ting, man bør gøre. I hvert fald skal man sørge for, at der er en behagelig og rolig atmosfære. Der skal være rar stemning og lyst til at være i det, fordi det jo også handler om vibrationer, der skal opbygges. Der er energi, der skal opbygges og seancer kan se forskellige ud, så det kommer an på, hvad det er man gør. Thit har været lidt anderledes, fordi som sagt er hun et skrivemedie, så der har ikke været de samme foranstaltninger. Hos os bruger vi mørklægning, vi har et fuldstændig mørklagt rum, og så har vi en rød belysning. For den røde belysning er ligesom med filmfremkaldelse, det er den, der er mindst ødelæggende for fremkaldelsen af film og dermed... Man kan lave lidt en parallel over til når de bruger de kemiske substanser, det har de i hvert fald forklaret, de ånder, man har været i kontakt med, så har vi... Det røde lys gør at vores kemiske sammensætninger bedre kan tåle belysning.

Louise Lindblad: Jeg skrev en mail til dig, om du vil kunne afspille... Altså jeg ved, at i optager jo de her seancer. Altså bare sådan så vi og lytteren kan få et bedre indblik i, hvordan det kan lade. Kan du finde noget du kan afspille for os?

Jens: Ja, det kan jeg.

Louise Lindblad: Det vil jeg rigtig gerne høre.

Jens: Lad os lige prøve at starte med den her:

Lydklip: Kvindestemme: Og kære åndevenner...

Jens: Er du færdig? Siger du farvel?

Kvindestemme: Mig?

Jens: Nej, jeg Walter. Jeg prøver bare lige at tale højt fordi jeg kan ikke rigtigt.... hhh. Jeg kan sige, hvor jeg vil, når jeg vil. Nu har jeg taletid, [hvor...] noget tydeligere end før, og jeg kan sige farvel til livet og lyse.

Kvindestemme: Ha [...]. Du gør os så glad.

Jens: Wow

Mette Byriel-Thygesen: Er det Walter der taler gennem dig?

Jens: Ja

Mette Byriel-Thygesen: Walter over på åndernes side.

Jens: Så... Nogle gange er jeg fuldt til stede normalt, som nu, og jeg bliver taget ind og ud af den trancetilstand, som de gerne vil have i mediet, redskabet skal bruges i. Og her der er jeg så også ret bevidsthed og sidder og snakker med dem. Og lige pludselig med det samme, som man kan høre, så bliver lyset slukket. Jeg kan godt huske det, men jeg bliver bare taget langt væk.

Louise Lindblad: Ville Thit kunne bruge sine evner til... Altså, nu hedder podcasten jo Obscuritas ikke, så det er jo det mørke vi afdækker. Ville hun kunne bruge det til at sende ond energi mod Gustav og påvirke hans liv på nogen måde?

Lydklip: Ja, det kan man godt fordi livet, både her og også på den anden side, der har vi jo modsætningerne. Vi har bare noget... Vi har det gode, det dejlige, det lyse, det opbyggende og så har vi også dens modsætning. Så ligesom vi her kan sidde over for hinanden, og hvis vi sidder og sender vores tanker, vores energi af hadefulde, ubehagelige, nedgørende, altså så kommer vi til at kunne mærke det, ligesom de fleste mennesker kan mærke stemninger, når man er sammen med folk. Er du et behageligt menneske? Er du en, der vil det godt eller det modsatte? Så derfor kan man godt bruge det på den måde. Du kan godt bruge det til at nedbryde med. Og det er sådan

blandingen af psykisk og så det åndelige, der ligger latent i os. Så det at hun skriver om det. Det at hun har gjort det, ja, der er mulighed for det.

Louise Lindblad: Hun skriver direkte, at hun har brug for at tage hævn for at komme videre.

Mette Byriel-Thygesen: Men er det ikke også bare have elsket og være så fortørnet og så sur, at man har mistet noget, som betød noget for hende?

Louise Lindblad: Og måske er jeg skadet af at have lavet så mange tidligere afsnit om magi og sådan noget, men jeg kan ikke lade være at tænke, om der kan være en kobling mellem de her særlige evner eller de her særlige kræfter, som som tit besidder og så den der handling med kælderlemmen. Og det er vildt Nysgerrig på at høre dit bud på Jens.

Jens: Da du... Da I henvendte jer og også sagde til mig, prøv lige engang at kigge på det her spørgsmål, så tillod jeg mig at spørge ind til det og tillod mig at høre, hvad kan der komme noget fra for Thit selv omkring det? Er der noget om snakken? Og det er der ikke. Der er ikke noget åndeligt. Der er ikke noget spiritistisk ritual i det, som hun forklarede det. Det var mere en psykisk handling for mig at kunne være i det. Og det er det med hendes hendes sanselighed. Det at hun mærkede så intenst, så hun kunne... Hendes indlevelse, ja det er noget med det. Hendes indlevelsessevne, den var ekstrem. Og så hun kunne leve sig ind i at lave den kælderlem og forestille sig han er dernede, bure ham nede. Det var hendes eget... hendes eget psykiske spil, hendes egen måde at være i hadet og kærligheden på. Den kombination af det. For i realiteten så ville hun ikke ønske, han var dernede. Hun ønskede det så helt anderledes ud, men for at kunne være i det, så blev hun nødt til at gøre det, eller i hvert fald en måde for en at gøre det på. Så nej, jeg må desværre skuffe dig med, at der har ikke været noget åndeligt eller spirituelt ritual i det.

Louise Lindblad: Men du har... Du har hørt fra Thit? Du har spurgt hende... Du har stillet det her spørgsmål?

Lydklip: Jeg har ikke haft... Jeg har ikke stillet spørgsmålet direkte til hende, fordi jeg ikke kunne mærke, om det var hende, men dem jeg er i kontakt med, de vejledere som jeg har, som jeg har spurgt ind til: Kan vi få noget at vide omkring det her? Vi må få os en god fysisk seance, så må vi bede til Thit om at komme rigtigt igennem. Skal vi ikke gøre det?

Mette Byriel-Thygesen: Jo, det er en helt ny podcast. Haha.

Jens: Haha.

Louise Lindblad: Det gad jeg faktisk virkelig godt. Men nu har du set mit ansigtsudtryk hele vejen igennem. Vil jeg være en hindring for, at hun vil komme frem, fordi jeg er sådan skeptisk og du ved på den måde jeg er?

Jens: Nej, fordi du virker åben skeptisk. Der er forskel på at være lukket skeptisk og åben skeptisk.

Louise Lindblad: Om det var sort magi eller ren og skær vrede og frustration, der fik Thit til at tegne stregerne med kridt på sit stuegulv, ved vi ikke. Men vi ved, at eksmanden Gustav Fenger ender med at leve et fint liv. I 1922 bliver han gift igen, og året efter skriver Thit Jensen i sin dagbog: Jeg tror, jeg har været heks i en tidligere tilværelse, og endnu sidder sindet i mig. Men jeg har fra tidligere tider lært respekt for misbrug. Jeg bruger hvid magi for dem, jeg holder af, og det kan der ikke være noget forkasteligt i. Jeg bruger sort magi, hvor jeg ved nogen uden grund med hadefuldhed forfølger mig. Jeg sætter denne plet af ond vilje på hans liv. Den sidder der og breder sig som et stygt væskende sår på et legeme, der hæmmer hans bevægelser, slapper hans vilje, forringer hans modstandskraft til han falder.

...

Har du det også helt mærkeligt lige nu?

Mette Byriel-Thygesen: Jeg har det så underligt i kroppen. Det er sådan lidt en ud-af-kroppen oplevelse, ikke? Fordi man er sådan, er det noget der er sket at noget jeg har drømt? Hvad er det? Det er virkelig vildt at møde et menneske, som, uden tvivl tror på og oplever den åndelige verden. Det er jeg slet ikke i tvivl om, at han gør.

Louise Lindblad: Vi er jo gået tilbage til den her kælderlem du startede ud med at tegne, som jo på en eller anden måde er symbolet på Gustav og Thits forliste kærlighed. Kærlighed der gik i stykker. Hvordan går det dem herfra? Og hvordan går det Thit? Både i forhold til hendes forfatterskab, men jo også i forhold til kærligheden?

Mette Byriel-Thygesen: Jamen da de bliver skilt, der skriver Thit Jensen jo den ekstremt udleverende roman 'Den erotiske hamster', som ret oversat nærmest er én-til-én sådan autobiografisk. Hun skriver om deres ægteskab og om hvordan at manden i denne roman er utro, og hun udleverer det. Det er noget, som folk synes er helt vildt på det her tidspunkt. Altså, man er slet ikke vant til, der på den måde kommer litteratur, som så meget handler om folks rigtige liv, og som er så udleverende som den her bog, den er.

Louise Lindblad: Og hvad tror du? Tror du, at hun ønskede, den der dag hun tegnede den her kælderlem? Tror du, hun ønskede at sende noget ond energi af sted mod Gustav, og lykkedes hun med det? Altså kan man... Kan man se, hvordan går det, Gustav?

Mette Byriel-Thygesen: Det er jo et virkeligt godt spørgsmål. Jeg tror, det kan godt ske, at der har været onde intentioner med denne her lem. Jeg tror i virkeligheden, det handler mere om, at vi mennesker har brug for nogle ritualer, og at dette ritual har gjort, at Thit har fået det bedre. Og det tror jeg egentlig er ret universelt i alle os mennesker, at vi gør, og at vi har behov for og måske reagerer på den måde. Der sker det med Gustav, at han bliver ved med at male. Han bliver også gift igen, og så dør han i 1958, og i dag er han jo ikke en, der er specielt kendt. Det kunne også være interessant at vide lidt mere om, hvordan han egentlig også reageret på, at hans ægteskab og utroskab også kom ud til befolkningen på den måde, det gjorde. Det er jo noget af det, jeg også synes det kunne være interessant at dykke lidt nærmere ned i. Men der sker ham jo sådan ikke noget ondt. Altså, han lever nok et rimeligt gennemsnitligt liv efter ham og Thits ægteskab det går i stykker.

[violin]

Fortæller: Du har lyttet til historien om Thit Jensen. Hovedpersonen i det første afsnit om danmarkshistoriens obskure kærlighedshistorie. Det overnaturlige og spirituelle var en vigtig nerve i Thit Jensens forfatterskab og gav det en ekstra dimension. Og hvem ved, måske gjaldt det også i hendes kærlighedsliv. Vi finder nok aldrig ud af, om eksmanden Gustav Fenger var en af de mænd Thit satte en plet af ond vilje på. Vi kan kun holde os til det Thit selv skriver. En kvindes lønlige forfølgelse er det farligste, nogen eller noget kan komme ud for.

Louise Lindblad: Obscuritas er produceret af Louise Lindblad for Vores Tid med støtte fra William Demant Fonden. Redaktør er Rikke Caroline Carlsen. Du kan finde flere podcast om historie ved at søge på Vores Tid i din podcast app.

[violin]

[Vores Tid – Nationalmuseets Mediehus](#)

[Obscuritas 3:1 Maner ham under en kælderlem i stuegulvet](#)

Produceret af Louise Lindblad for Vores Tid